

[Handelsministeren.]

noget. Der er i øvrigt også givet kørselstilladelse til invalider, hvor kørselen har været nødvendig for at give dem mulighed for at få varm mad om søndagen.

Det er vort indtryk i handelsministeriet, at det ikke kan være rigtigt, som hr. Melchior siger, at kommunerne generelt siger nej. Det er muligt, at det var sådan i de første uger, men man mener ikke, at der nu længere er væsentlige forskelle i den vurdering, man anlægger i de forskellige kommuner, og man mener, at en velmotiveret ansøgning bliver imødekommet, uanset hvor i landet den fremsættes.

Melchior (CD):

Jeg ville ønske, det var så vel, som handelsministeren giver udtryk for. Det er også i de sidste uger af december og i begyndelsen af dette år, at afslagene simpelt hen er gået ind på stribe.

Det interesserer mig meget at høre, at man har haft disse møder mellem kommunerne og handelsministeriet, og jeg kan oplyse, at Landsforeningen af Vanføre har skrevet til handelsministeren — altså den forrige — den 13. november 1973 og igen den 20. november, i sidste tilfælde endda i form af et åbent brev, som mange blade har omtalt, og til dato, i går i hvert fald, ikke har fået noget svar fra handelsministeriet, ikke engang et svar gående ud på, at man ikke kan give noget svar, men må henvise til denne eller denne instans. Det synes jeg ikke har ret meget med solidaritet med de svagest stillede at gøre og heller ikke dette, at man taler om gangbesværede, for der er her tale om invalider, som for en stor del kører i rullestol, der er tale om folk, som altså har fået specielt indrettede biler, og hvor man har godkendt invalidetegnet på deres biler. Disse mennesker tager ikke på skovture for at køre benzinen op, men de er henvist til, når de skal deltage i møder, hvad de har ret til ligesom vi andre, når de skal besøge familie, som ikke er at træffe på hverdage, da at benytte bilen, og hvis ikke man kan indse, at der dér er et behov for netop en generel tilladelse til alle, der har opnået ret til at få en vanførebil, så må jeg sige, at jeg er lidt skuffet over vor solidaritet med de svagest stillede.

Handelsministeren (Nyboe Andersen):

Jeg skal naturligvis se nærmere på de omtalte henvendelser fra 13. og 20. november.

Jeg vil gerne sige, at der ikke bør være nogen tvivl om, at det har været ånden i de regler, som er fastlagt, at alle invalider burde kunne opfylde betingelserne eller i virkeligheden automatisk opfylder betingelserne, som ellers stilles for at få en sådan tilladelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Freddy Madsen (DKP) til handelsministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage i anledning af de henvendelser, der er sendt, bl. a. fra Århus byråd, om at sikre den nødvendige olie til brug for den kollektive trafik?“

(Spm. nr. 21)

Skriftlig begrundelse.

Begrænsningerne i olieforsyningerne til den kollektive trafik har været og er stadig til stor gene for befolkningen.

Jeg tillader mig at fremdrage min egen hjemby som eksempel.

I Århus har restriktionerne ud over daglige indskrænkninger i køreplanen for de kommunale busser, ført til fuldt stop i en del af weekenden. Dette er naturligvis særlig generende på de billøse søndage og hæmmer i urimelig grad mulighederne for udnyttelse af den knapt tilmålte fritid. Derfor har Danmarks kommunistiske parti i Århus straks sendt en henvendelse til byrådet, hvor man protesterede mod de gennemførte indskrænkninger. På baggrund af den og andre henvendelser, der udtrykker befolkningens rimelige harme, har Århus byråd på sit møde den 20. december 1973 enstemmigt besluttet at rette henvendelse til handelsministeren med krav om, at den nødvendige mængde olie stilles til rådighed for de kommunale busser.

Sammenholdt med de øvrige henvendelser, der er kommet fra organisationer og enkeltpersoner ud over landet, mener jeg, at der for længst burde have været truffet foranstaltninger til at sikre, at den kollektive